

бетону жылар, почали раховаш, кельо найважнейшие потреби за слю, обличиво и обисце, да ше "човек отрица на жылосе" — иницими словами: котри то ё потребна "максимум егистенци?" Наспраш тому раховашо сцелю ёс одредани надаїцу и плацу — як да би човеки же "не скучи пом да ведо". Але, на вопрос, же кельо и ю то в тексте, ю в чоловекови найважнейшие потреби, да же отрица на жылосе? — запитанім ишиаки би дей ствят чловек ас Сріму, Боснії,

Далматий, як цо к гэтаю зос штедзій Афроід, па богаты и напреды Амерыканец! Гэвто "найважнейше за жылосе" не віднаке вігадан и віле. И найважкі тілесны потреби юс розніваю, обогащую, поставаю физи и сестлін, уж як юс розніва газдзівства и працьіца. — Но: чловек не мае лем тіло, але и душу, зато и окрем тілеснік (матеріяльны) потребах ма интелектуальны погребах, а то су потреби — душевны (духовны).
Осьмія була.

Хотры юс бара интересовал зос його винаходом.

Умар побожно зос силну виру, же аж по шмерцы увидзі, о чим на тым швеце апі думац не могол.

За худобник. У Прагу было таго року подзвігнуту на найглавнейших уліцох сделац крачунски дрэвка, при котрих зберала пані миллидары але худобных дзецах. Пречылого року нааберано на таг способ 324.648, к. ч.

Чи би юс и у нас не могло дацо таке зробіц пред швецамі? И мінімаме вельо бідніх и худобных дзецах и по домах и по школах,

Процы моваді. У Кападі юс основал союз католіцких женох, котры себежжал за задачу, да водзі борбу зос бешестну мовду при женох и дзялох. У краткім часу таг союз мае уж 600 членікох.

Непещце малих дзецах. У юдним готелю "Герольд" одышедла юса бін'ята пані з днома дзецимі: юно од 4 роках, а другое 14 мінаце. Дзеци юс баволі у хижі на дзецих кіндэгівцах, док юс мац забавляла вонка зос другіка. Було цепло и облакі у хижках були постэрани. Дзеци як дзеци: выдропали юс на карцель, а отамаль на облак и патрели долу. У тым часу глава юс юс закруцела и воні попадали долу и пашли обідвойкою свою шмерц. Ноўніні у цаліх местах тага дня вельо юс тым ишиакі.

Піццалкош дуб до піццалкош и маха з главу Янкою же будзе.

... Я сцем т... т... т... такой!

Кед выгарел тагі горды слова, обращая віс, чи го Марча видзі. Але Марча ані на таг бок не патрела.

Заш юс обращал тагі гувацом и почал лярмач.

— Цо я гварел? Га? Чи будзеши грац, чи не. Да ци я укажем...

Ту треснул фляшу о жем я заш патрел: чи Марча патри. Терад уж и Марча патрела и гудаци станулі.

Дабомс, піццалкош юс злек и станул.

— Грай ми гевту... ти знаш... а... а... але... к... х... к... лекні... т... а... ак!

Піццалкош клекнул и почал исту цо ю и скорей грал лем мало гласнійше.

Янко юс топел од краинога граня; накривел калап на другі бок, дэвигнул руку и шпівал:

— С... с... с... с... с...

Заш юс обращал тагі дру-

Кед нащешліва юс за то дочула, замісла и ледво ю обаторели. На польскі, кед ю віпитовали, гварела же юс вона вола Валдеман и же ю дзівка познатага міліонера, котры у сваім часу погінул на Титаніку.

* * *

Кед бі амэ могли заразиц, кажды случай духовной шмерцы поединіх дзецах, котры бара часто затыкаю пре недабалосці своіх родзітэльюх, націди бі амэ бара вельке чыслу таких дзецах.

Родзітэль! Бара меркуйце на сваіх дзецах, бо вішикі будзе за юхі отвіт давац, не пред людзмі, але пред Богом!

Свяцінкі вінажо-датель. У французкім месце Нансі зложел свяцінкі Сарторі, юну годзинку, помоці котрой юс можу вінайсці: источнікі веды у жемі. У насты час приходзіа вісти, же у Італії юден свяцінкі вінажо-датель тагі дзівнік, котра указаў, дзе юс находзіа дратоціні металі у жемі.

Велька робота і нет роботыкох. На нашім рускім подкарпатію обачуе юе особено, же нет довольніе чыслу свяцінкох. У Ужгородскім владичеству познівці таго року дас 2 свяцінкох а 34 пархой не маю сваіго свяцінка.

Новы чуда. додадзелі юс у Італії. При юлале Маскалы, мал граф Алесі вельке имініс зос лімунамі и ишилу южну овоцу. Кед

жту, и кед видзел, же го Марча видзі почал:

С... с... с... м... и-л-с-і-нка м-о-я... ди ю куча тво-я (то права руска)... Мар-чо... дуню... Гайде за міну тайцовац.

Шиці, юх там було, патрели на младу и младога. Млада червенела и кед уж була червеніла од блажура не могла вітрымац — сцекла з карчмы.

Янко рознял уста, патрел за юю кед віхадзала а вец аян почал:

— С... с... с... вдзек дому да юе заштрелім, обешым, так коло карку... Идзэм... пущце же (гот го ніхто не тримал)... и вінкол.

* * *

— Яй, яй, мамочко моя мілай! — зерисла Марча кед ишиака з хижі, па двор. Зерисла и спадла...

Вібегла и юс и оцец и шицікі домаішні да видзі юшце стало. И юм юс указаў страшны погляд:

Марча лежала под гру-

Широм света

Шмерц под шытом. При желеznишкай штадні Гаргу (Румунія) одорвали юш З вагоні од локомотыві и остали на вінкох у шыту. Молга була так велька и пініг падал таігусты, кже не зос локомотыві не забачело то. У вагоніх юс находзело 56 путькох, а пошэкже изіг падал наврестано прэс штырі ды, то их завял и воні у жыні нашли шмерц.

У Афганістану и дадай тирава борба, хто будзе краль. Побунінцы, котрых помагала Англія надвлададали на шыціх странах и сцели би за краля Бага Сако, свайго вожда. Большешыци, помагалі зрученого краля Амануллаха. Політика Англіі надлададала.

Жена мулярскімайстор. Новині являю, кже у Челаковіцах (Ческа) віучала мулярскіе ремесла Антонія Файт. Вона звершала рэмесленіцку школу и положела одично испити.

Зос сваім мужом вона праўдан бара добре шыці мулярскі роботы. Окрем тага вона и одично юс своим 10 дзецем.

Нет годзинкарох у Русії, кже би могли вірабіц Фінні годзинкі. Прэто руска большевіцка влада послала паскелью майстров до Женевы, да там добре вічуя чыто ремесло.

Як напрэдус кат. зіра у Лондону видно з того, кже у Лондону мае пешка католіци 150 церкви. Пред 100 рокамі воні там мали лес 10 каплічкі.

Велькія ученыя. У Веневі умер тых дніх у старосці од 81 року монсініор Чаребіані. То, бул бара учени членек. Воні приготоўвалі шыцко, до було потребне за телеграфі прэз дротах. Рэзумавал о гім, як би юс могли фотографіі на далёхо преношыц. Вінашпол електрічны годзінін. Бул добрым приятельем Папі Пия XI.

Піццалкош дуб до піццалкош и маха з главу Янкою же будзе.

... Я сцем т... т... т... такой!

Кед выгарел тагі горды слова, обращая віс, чи го Марча видзі. Але Марча ані на таг бок не патрела.

Заш юс обращал тагі гувацом и почал лярмач.

— Цо я гварел? Га? Чи будзеши грац, чи не. Да ци я укажем...

Ту треснул фляшу о жем я заш патрел: чи Марча патри. Терад уж и Марча патрела и гудаци станулі.

Дабомс, піццалкош юс злек и станул.

— Грай ми гевту... ти знаш... а... а... але... к... х... к... лекні... т... а... ак!

Піццалкош клекнул и почал исту цо ю и скорей грал лем мало гласнійше.

Янко юс топел од краинога граня; накривел калап на другі бок, дэвигнул руку и шпівал:

— С... с... с... с... с...

Заш юс обращал тагі дру-

Од жало пошол юс обешыц...
Однаймен

Кед юс обувал и недаслю, а сцел' баш іх вікан, віс лем скричал шестри:

— Галчо, прінесши "галішухі" и били ботоши... Шестра анала свойю и за час "галішухі" були прінесены.

Цо то ма значні, воні найлепші зіна.

Шух то зіна и я; то гэвто кед юс пальцы зложжа, а "шухі" то весяй таіках. Але гэвто прэд тым, гэвто...

Може гэвто прэд "шухі" значи — два. Так би юс склацало: "галі" — два, "шухі" — два, даклем: два шухі ципели. Так би могло быц; бо ваніце немал баш жалку погу. То би юс здаўло...

ФЕЛЬТОН

М. КОКАН

* * *

Бул кус подли (то пай остане медам намі, бо би повед, кже го сцеме поогаравіц прэц младу), але за то бул добры пяк (малу му гварела, кже ю істі оцец).

* * *

Тото ю то тэраз опішем, трафело юс по тым як уж добыл хустку.

Було то сценей підзелі по поладню. Гудаци грали у карчмы. Грали даівчытом и летніюм. Бул и Янко нука, але место танцования — піл, (так по рускі).

Даівки танцую... и його Марча танцуе... Сцело юс и йому танцовад, за то віжал зос стола фляшу, прыюл прэд гудацом и — подумайце го себе такого гордого, з накривенім калапом и кривімі ногамі як роікалае гудацом:

— Грай ми гевту... ти знаш... а... а... але... к... х... к... лекні... т... а... ак!

недайно вулкан Етна почал рунац лаву, подожел зроф, котри пишак велькій почивателъ покойного пана Пия Х., три його реликвії при єдині драсау. И наїсце лава ще даскельо крохай пред реалівіями зауставела.

Друге чудо ще стало по ходатайству св. Терезії од Малого Ісуса. А то було так: У месеці Касино похоронта ще єдна дамка йа тифус. Дохторе вмивали, же не вістяне у живоце. Священник ю висноведал и поклонився образиці св. Терезії. Гварел ей іде: Ти сама однешеві тут обращик до церкви. И наїсце мало по тим чунстрозала ще вона ляспише и за пару днів цілком відроджела.

Отрова на ціла фамилія. Читаме у новинах відчай раз, як він отровила сіна або друга особа. Недавно принесли новини, як він отровила єдна вала фами-

лия у месеці «Skoskpolu» у Британській: муж, жена и 4 дзеци. Задавел іх тас (плин). Други 11 особи з того дому мушели бути превезени до шпиталю, бо и вони були отровлені, але не були на живоце. А як ще то дотодзело? Не запарили цив, прев котру приходзел тас (плин) и од того ще тасу отровили.

* * *

«Кельо єсть нешка людзів и старих и младих, котри ще трую гое отрону, яка забива пайперше душу, а велькораз и цело. А яка то отрова? То недобри новини и недобри книшки, яких нешка мож вігадаи найсц и со велько вецией як добри новини и добри книшки.

Читателі! Розширюйце наше добри новини и добри книшки, а не дайце ані пари за недобри новини и недобри книшки, бо то отрова за вас и за вашо дзеды!

трам, буда найбікша шведска двора набита посна. Ось не було сіней руській хижі, які котрій бу толем сідя особа не гризла, а ссобіто ще країнне угаявал клацак швец. Було досці госцю вісі Бачанців и Беркасова. Од других народносців були найбікши наступні бранці Хорватік. Програма «сторог» зос красійм привітнім словом п. Ілько Крайчар, президент Руского Присвітнаго Друштва. Привітав нам вельке значене народных обичаюх, письмох, танцах и сілачів у житеце и рознятку каждого народу. А главни щиль того вечара баш іо, же би ми юго-славянски Русини упознали и віса обелі велько багатство, котре маємо українскім народом там як Україна и Галичине у чудесних мелодійках письмох, у ритмичных и живіх танцах, у жансінів організації народній поширені (облечівку).

Потым вінвесін діяласти Українскій Громади два представніків шпівальнях: «Кум жиронінік» и «Бузальчина» які «Мажка у замку». Обидва представніків прикаюю жанот українскому народу, и полеги су народного гумору и імпровізії пригодах. Шицін лілетанті бавіли сплюні розі (улогін) пріородно и зос розумініем па сінці гармонічно присутній публікі, а скобено ще попята папі Лінінкова и панове Загребельний и Демченко. Писці у представах пропадають на фортепіану (гільви) пані Хлябінкова.

Госці одинашіди потих веций українски народни писці. Соло однішіди п. Хлябінкова і Шевченкову коміпозицію на Шевченково слова, потым зос п. Загребельним у дуеті «Ой у лобі три керниченки», а пант Лінінкова, Доброніка и Троіцка однішіди «Ой іду я лугом, лугом». У хору однішіди госці жесто, так крашні и зос чувством веций народні писці под управу п. Загребельного. По кождай пісні и

солисти и хор були наградзеві зос бурним клацаньем. Остатня точка програму бул прыгнівальні українскі танцы «Гелак», котры не так попята публікі, же од клацання и оваций (поздравох) гучала ціла дверана. Танцы віндовілі пані Тробіцкі и Добровіцка и панове Загребельний и Лонченко, и на оште жадане публікі мушели го поновіці. Треба пачиомущуц, же шицін гости наступали у красных и живописных народных шматох.

Представів рецирал зос особітим розумініем и смаком п. Василь Азгріяновский, танцік Українскій Громады.

Забава преслужеся даці зос танцом у пайлінкім жоре и венчлю. На оште жадане пановіці ище раз па сінці танец «Гонак», а хор Громади и Просв. Друштва однішіди ще веций Українски и панові руски народні писці, а так и гимні «Інче не вимерла Україна» и «Я Русин буй». При столе дае підзелі гости помінчані зос домашніма стравама веций здравнім братству и біносці Українського народу.

Ютре ізесь наїсце гости веций руски обичаи дае пані у венчлю и пані преслужени маціфестації народній единіці. Гости пачиеся и широтніці членстрою Васильянкох, где були красні привітні. Предсечаром одесяні аме их и випровадзіли па штакню, шиціакіа прес вісілі українски и нашо рускі писці.

Руске Присвітніе Друштво зос туто красну приредбу знова доказало, як у своїй роботі ідае добров драгов и же ма у себе и охоти, и способносці и енергії, да свой щиль — культура и економіка дають Русинам — у ці велької жері и до скорей посцітні. Прето себе в дні наради и здобуваши велике прізвісні и симпатії, а так и прыхітельніх и нових членах. Жучиме и жадаме, же би ще тити красні хвісі, котрі нам оставю глубоко у памяті, веций раз повторяли,

— Але да, не да чорт міра: вона омела, швётше збегнул, прекляти Василь одрезал штрацьок и тераз пай Бог зна що будзе... Кед опец дочус, які с нагля могол би ми дахтору и прейг хріпта з видлами дац.

— Цо було, було. Идася дому...

* * *

— Я ци скраси плюндри... та я думал: чловек є, оненіц го... ма разум, а вони — маагов, вол стары — а шалсни... укажем ци я як ме маш пред швейтом ганьбиц. На...! ту ще чуло як цошка прасло у дворе, и хтошка знойчай:

— Йой...

— Та охаб тоти видли, па дасцю з ім'я забиеш; и ти вера не при себе... кричала мац Янкова на мужа себе.

По тим уцихло у дворе и — уж велько роки прешли, але нігда не чуд по їх дворе шиціанки...

Манифестації українско-русской единосці у Шиду.

Дні 19. и 20. жнівара були за нас Руснах у Шиду историчні дні, дні велької слави нашого жена и нашого народу. Руске Присвітніе Друштво у Шиду, котре уж 4. рок розвиває так успішно свою діяльність меши на місці, зробило генову етап велької крохай напредок. На предложені председателя Ілько Крайчара покозало вони братське друштво «Українську Громаду» зос Београду, же би на Богородіві дає збашу зос представую, гоманьцем и народніма тан-

цами. Присвітніе Друштво знаю доброе, же того буде вимагаць велької матеріялні жерти, але ще інакшо ошмелекта на тог крохай, маючи пред очамі мораліс значене и посідакіт відкій такій приредби. Українська Громада охопіло прияла поволанку Присвітнаго Друштва, и такоже на Богоявленіе вечар міши забаву, яка зос своїм обілінім и краснім програмом а так и зос чеснім посіщеніем пресвітила шицікі доторайші руски забави.

На час, кед мал почал про-

валені язик, наїсце випатрал страшни.

Так би длило вишел да не паникол бачи Василь хлоп, хтори мал не раз з мергівими роботи.

Кед му гварели, що на ствари, надумал воні свой живот положиць на коцку, — да знес Янко.

Вишол по драбині на грушку, помацал Янкови ногу и скричал:

— Здревнети є уж. Нет в нього ніч.

— Одражце панъзанік — кричали єдни.

— Меркуйце, да вам не спадне — опомінали други.

Бачи Василь, як да не чул друге, отворел бичак и — хр. Янко же одраз нашол на жемі.

Док надал чуло ще:

— Йой забисм ще...

Кед пело бухло до жемі остало кус лежац на жемі а веци (две тоти що гваря же жертви що ставаю) — нараз шеднул, уцагнул, язик, поглядал піс але коло нього не було нікого. По-

натрел па древо... баш виходзел з нього бачи Василь, але так «па врат па пос». Кед му осетели ноги тварду жем скурело ще за нім як за — сятим Ілліом. И його не стало з двора.

— Ох, не думал сом же ще то так зверши. — Тога слова вигварел Янко.

* * *

Нагнал Янко страх до косцю шицікам у валаде а боме и себе а ево як:

Сціл ще вимісци Марчи, же го охабела так у карчими. Запязал себе спод рехли (попод пазухи) штрандьок и — далей знаце. Правда, думал Янко, же ще то лепіше зверши. Думал себе:

— Обешим ще, вона найідея та ще кус таргне, а я сій теди з древа новем:

— Цо же ци? Озда ще злісма?

А вона би ще веци розшкяла:

— А то ви Янку? О Боже як сом ще злісла! и так би ще звершило.

воабудајуши у нас съјдомосц и любов гу својому народу и шицкому тому, у чим наци народ живе, а то су красни обичаји, тиси, таџи и народе обичаји. Над живе, нај ше развиша и нај напреде наш славни українско-руски народ!

Н. К.

Подзековане.

„Українска Громада“ у Београду охотно иријала нашу молбу и поподанку, и зос својма дилетантами и хором, не патраци па вельку драгу и други перенони, привила гу нам до Шиду и помогла нам зос својим участвояњем дај чайкрасишу и у јакдим погледу успишну забаву на Богожићевије того року. На указанеј услуги ми си јакро

дзекујеме и жадиме, да нам и надалей, кад будеје тому час, у нашој културној работе помага.

У тај најоди циро дзекујеме и Управи Широтгильда у Шиду, котра нам охотно за тују забаву дала на послугу фортенији (клуби).

У Шиду, дес. 21. јануара 1929.

Одбор
Руского Просветног
Друштва у Шиду.

Зес Р. Н. И. Д.

На фонд Руских Новинах даровал Михаило Барнаковаль зос Петровије 30. Динари. Нашю сердечне по-дзековане! На јакогај!

Шветочни Отпочивок**Недеља 30:**

ЕВАНГ. ОД ЛУКИ гл. XVIII.
ЗАЧ. 91.

„Что сестрица живет
жизни наследует.“

Чловек је здал на Исуса, да му пиве, јак ма заслужиц себе живот вични. Јого упованије било је предобре и премудре, бо Исус на концу дал пауку шицким, је је треба здац па Бога у шицким, бо до је нам видано је возможне, то је Бога можліве.

„Невозможна учељавак, возможна суть у Бога.“

Видиме же сам Исус Бог жада од людја, да положија своју надју на Него. Од тај најднејши наша помоћ од Бога. Видиме то зос живота Исуса Христа у евангелији. Келје год раз Исус примаја молби од людја, јако питал исплих: чи вони маја надју и тири на Него, је буду иселухани. Ајк кад поједи, же верја Јого всемогушту, таја им Исус дај, је питаји.

Так и пр.: „Аще је можеша вировати, вся возможна викрујешму“. „Иди, јако же сирбак сис буди теби“. (Мафт. 9. 13.) „Вистину ни во Израїлј толико вири обритох“. (Мафт.

8. 10.) Таки слова находиме скоро па јакдим странни евангелији. С тима словами сцел Г. Исус Христос утврђава, да је више уповаме на Бога. Кад је чловек у својим бригох првое вола на тај швет и силу своју, теди не добива од Него ласку, јаку би сцел. Пророк божији Еремија гијавише на таких людја, је је првое волају на другога, а јак веџка на силу Божју. Вол гвари: „Прекляти чловек, иже надјеста на чловека“, а благословен иже надјеста на Господа“. (Еремија 17. 5.) Бог жада од нас, да таки будеме јак флеци, котри је у присуству свога оца не боя његово. Даји с оцем пойду и през воду, и през пустину, и през машину, и прса поц, и през бурју, и през воздух без страха. То жада Бог и од нас. Особено у нуждох наших мучимо показају Богу нашу надју. Кад је теди не стражиме, теди зме сопротиви. Таки бул терпелви Јова, хтори гварел: „Ащема убијет Силний, обаче возглашоју“. (Јупа 13. 15.).

Јаки су плоди упованија на Бога о тим па идују недељу.

М. Мудри.

ТАРІОВИНА

Жито	Дин. 245—248—
Кукурица	260—265—
Раж	230—235—
Ярсц	252—255—
Овес	240—245—
Отруби	180—185—

Мука 0	Дин. 340—345—
Пасули	880—900—
Мука 2	487—497:50
Мука 5	447—497:50
Мука 6	425—435—

Чудни Бог. У једним јарочину судија даје понапајају једнога честног грађана до суду. Грађанин пријео други длан ја пондезелја, и воли жудро повед разговарају судијом, же вијера бул дасији Господом.

— Ту је Бог — закријајајаја судија, и читал је је лице вола?

Честни грађани стапају и тајчу на односид.

— Ви нерозумија? Як ви зе-
тишће? питал судија,

— Нач та? — питал грађанин. — Ви ис јајаје мојо мене? Шта јаки ви Бог, када не вије мојо мене?

ПРОМЕТ

Замледилскай Кооператави у Руском Керстуре
од 1. децембра до 31. децембра 1928. р.

Приход	Дин.	пара
Остало од мешаца новембра 1928. р.	22.641	35
Уписанки	200	—
Удела	18.070	—
За жито	64.091	—
За кукурису	3.695	—
Краткорочни пожички	31.000	—
Кауција за вагон (враџена)	500	—
За членске чињочине	55	—
	142.012	35

Расход	Дин.	пара
За јакто	14.485	—
За кукурису	2.350	—
За долари	55	—
Враџени краткорочни пожички	45.715	80
Инвестициони трошак	721	—
Поштански и товарни трошаки	823	—
Кауција за вагон	500	—
Провизии	410	—
Огледки	5	—
Плати поштоводи	250	—
	136.114	50

У Руском Керстуре, 31. децембра 1928. р.

Иоан Шандор в. р. Дајш Рац в. р. Иовген Хербут в. р. посланик
Мефтод Дудаш в. р. Янко Надр. в. р. мажуричи члени кооперативног одбора.

Приложени искази о промету ревизорни одбор препатреја и пријејајајаја пратварки.

Яким Лудаш в. р. Михаило Џисун в. р. Ђюра Чизмар в. р. мажуричи члени ревизорног одбора.

Нашо претплатници

Обновили предплату следујуши и. д.:		
Дюра Семан, кројач Р. К.	за 1928. р.	100 дин.
Дечки Паланчай, ковач Р. К.	"	100 "
Михаило Шимко стари Р. К.	"	100 "
Митро Гайдук Р. К.	за 1927./28.	200
Андре Нијади, двонар Р. К.	"	100
Янко Тимко Коцур	за 1927./28.	200
Марко Шарик, Винковци	за 1929.	100
Превес. Др. А. Аншамович, Диково	"	50
С. С. Василијеви, Шид	"	100
Деньчи Будански Р. К. 1142.	"	50
Дюра Виславски 746. Дюрдјов	"	100
Ферко Сивч 852. Дюрдјов	"	50
Михаило Сетеди 642. Дюрдјов	"	100
Михаило Керегиртов 185. Дюрдјов	"	50
Михаило Кончански 265. Дюрдјов	"	50
Михаило Олеар Р. К. 508.	"	100
Владислав Олеар Коцур 368.	за 1927./28.	150
Павло Колосар, тајговец Коцур	за 1929.	100
Михаило Фейса Коцур 27.	"	100
Вл. Хромиш, байбер 317. Коцур	за 1928./29.	100
Янко Брундаа 803. Коцур	за 1928.	50
Гербут Џапил 104. Р. К.	"	100
Янко Џижуджар Васильев 875. Р. К.	"	50
Рац Микола 579. Р. К.	"	50
Дюра Чакмар Гайдук 691. Р. К.	за 1928.	100